

Naseljavanje predjela od Budve do rijeke Neretve sa istočne strane

Топоними из Украјине

Sl.1. Мапа Украјине са областима. Izrada: Miloš Medojević. Oblasti su: (1) Волинська, (2) Рівненська, (3) Житомирська, (4) Львівська, (5) Тернопільська, (6) Хмельницька, (7) Закарпатська, (8) Івано-Франківська, (9) Чернівецька, (10) Вінницька, (11) Київська, (12) Чернігівська, (13) Черкаська, (14) Полтавська, (15) Кіровоградська, (16) Дніпропетровська, (17) Одеська, (18) Миколаївська, (19) Сумська, (20) Харківська, (21) Луганська, (22) Донецька, (23) Запорізька, (24) Херсонська, (25) Авт. Республіка Крим.

Skraćenice:

Albanija – ALB ¹

Bosna i Hercegovina – BiH

Bugarska - BUG

Kosovo i Metohija – KiM

Sjeverna Makedonija – SM

Srbija – SRB

Crna Gora – CG

~ Naselje **Бакоти** u oblasti (5), **Бакути** u (14). U BUG: село Bakovo, Sofijska oblast. SM: село Bakovo, opština Probištip (Istočna oblast). U CG: Bakota i Bakotić, prezimena u Paštrovićima krajem XVII vijeka. Prezime Bakulić u Kotoru 1472.g. Prezime Baković, porijeklom iz Kuča, opština Podgorica. BiH: село Bakotić, opština Maglaj. U Hrvatskoj: prezime Bakota u okolini Makarske, Dalmacija.

~ Naselje **Баранівка** u oblasti (6), **Барило** u oblasti (19). U Grčkoj, u oblasti Meglen je село Barovica (Meglenski Vlasi, više u knjizi, glava V, dio "Мъглене"). KiM, sela: Baraina u opštini Podujevo, Bariljevo u opštini Priština. CG: prezime Barel, Barelo, Bariglo u Kotoru i kod Herceg Novog u XV vijeku. BiH, sela Barane u opštinama Stolac i Berkovići.

~ Naselje **Білецьке** u oblasti (6), **Білещина** u oblasti (12). U BiH: град Bileća. J.Dedijer ² je opisao Bilećke Rudine i u njima predio Čepelica koji se prostire sa obje strane istoimene rijeke, jedine pritoke Trebišnjice. Selo Medojevići se nalazilo na lijevoj obali Čepelice. Ovaj predio se

danas nalazi pod Bilećkim jezerom. Toponimi sa osnovom "čepel" opisani su u glavi IA, pod "Чепелі", što pretpostavlja da je i naziv Čepelice iz vremena naseljavanja Slovena-Anta na ove prostore. Više o toponimu Білецьке u članku "Naseljavanje predjela Podgorice i doline Zete sa istočne strane".

~ Naselje **Богданівці** u oblasti (6), **Богдан**, naselje u oblasti (7). ALB: Богдан (4с, 266). CG: prezime Bogdan u Kotoru, Herceg Novom, Nikšiću. U Hrvatskoj je u Moslavini, najviše u gradu Kutini i okolini. Neka od tih sela nose interesantne nazive koji se ovdje pominju na drugim mjestima: Gračenica, Mišinka, Ilova i rijeka Ilova. Prezime Bogdanović je rasprostranjeno na prostorima bivše SFRJ. Imaju različite haplogrupe: I2, E, R1a, N. Testirani sa prezimenom Bogdan ima haplogrupu I2.

~ Naselje **Буяни** u oblasti (1); **Буянки** u oblasti (12). KiM: selo Bujance, opština Lipljan. CG: prezime Bujas u Paštrovićima; prezime Bujanović u Boki Kotorskoj u XVI vijeku, doseljenici iz Albanije; prezimena Bujak, Bujaković i Bujas u okolini Pljevalja; selo Bujaci, opština Pljevlja; Bujakovići u okolini Pljevalja su nosioci haplogrupe J2b M205; Bujaci, izvor u selu Ovtočići, Crmnica, opština Bar; prezime Bujaj u opštini Tuzi. BiH, sela: Bujakovići, opština Srebrenica, Bujakovina u kotaru Foča, 1910.g. SRB: grad Bujanovac.

~ Naselje **Вербичі** u oblasti (12). U CG: Verban, prezime zapisano u kotorskim aktima. U SRB: Verbić, prezime u okolini Gornjeg Milanovca. U Hrvatskj: Verbić, prezime iz okoline Koprivnice, Podravina.

~ Naselje **Видошња** u oblasti (6). Vid, staroslovenski bog. U zapadnoj BUG je planina Vitoša. U SM je selo Viduše u opštini Mavrovo i Rostuša, oblast Polog. Na KiM je selo Vidušić, opština Kosovska Mitrovica. CG: Vidovo brdo kod Tivta (pominje se 1436.g.) je hrišćanizovano u današnji Sveti Vid. BiH: Vidoški, srednjovjekovni grad na kraju Vidova polja iznad Stoca. U blizini je rijeka Bregava, lijeva pritoka Neretve, ranije Vidoštica, po kojoj je ovaj grad i dobio ime; Viduša je planina, smještena na tromedi opština Bileća, Ljubinje i Trebinje; Viduša, selo u opštini Kakanj; Vidoševići u opštini Travnik; Vidoši u kotaru Livno, 1910.g.; prezime Vidoš u okolini Livna. Kao i Medi, doselili sa poluostrva Pelješac.

~ Naselje **Вишевичі** u oblasti (3). BUG: selo Višan, Sofijska oblast. Mihailo Višević (oko 910-oko 935.g.), knez Zahumlja. Car-pisac Konstantin Porfirogenit (912-959) piše da su Viševići na čelu plemena Zahumljana naselili Zahumlje (kasnije poznato kao Hum), došavši sa rijeke Visle (Βίσλα). U njegovo vrijeme, Zahumlje je zauzimalo prostor od Neretve do Dubrovnika.

Prvobitni prostor naseljavanja su bili slivovi lijevih pritoka Neretve. U vrijeme najveće moći, Hum je obuhvatao područje današnje Hercegovine i dio jadranske obale, od Pelješca do Cetine. Istorijski je dokazano da su Zahumljani bili dio vizantijske vojske koja je vodila rat protiv Franaka 871.g., kao i da je knez Mihailo bio učesnik crkvenog sabora u Splitu 925.g., ali nigdje nije potvrđeno stanovište cara-pisca da pleme koje je naselilo Zahumlje potiče sa rijeke Visle. Kao što ruski i ukrajinski historičari često ne vjeruju svim njegovim iskazima, i ovdje se treba zapitati: koji su to onda Viševići u ovoj oblasti Ukrajine? Dukljanski Vojslavljevići su, po nekim historičarima, grana Viševića.

~ Naselje **Вишеньки**, opština Ostrig, oblast (2); **Вишкове**, oblast (7), **Вишківці**, oblast (10). CG: bratstvo Viškovići u Mainama iznad Budve i naselju Muo, u blizini Kotora. Ne pominju se u defteru iz 1521/23.godine. U BiH: selo Višići, opština Čapljina. U Hrvatskoj: selo Viškovo, opština Rijeka; Viškovići, selo u Istri.

~ Naselje **Голешів** u oblasti (4). BUG, sela: Goleš u oblastima Silistra i Sofijska. CG: prezime Goleš u Paštrovićima; Goleš je dio grebena i katun na planini Bjelasici, Srednje Polimlje. BiH: Goleši je naselje u opštini Banja Luka. Goleš je brdo kod Višegrada, tamo gdje su, za naše

proučavanje značajni toponimi: Jagodina, Turjak, Dobrunska Rijeka. SRB, sela: Goleš, opština Bosilegrad, Goleši, opština Priboj. Hrvatska: selo Goleši u oblasti Žumberak.

~ Naselje **Гулевичи** u oblasti (15). U CG: prezime Gulević, selo Grkavac, Herceg Novi.

~ Rijeka **Десна**, lijeva pritoka Južnog Buga (Boga) u oblasti (10); rijeka **Десна**, lijeva pritoka Dnjepa u (11), (12), (19); **Стара Десна**, pritoka Bilousa u (12); jezero **Тиха Десна** u oblasti (12); jezero **Десняк** u oblasti (12); naselje **Десна** u oblasti (12), **Дешичи** u (4); **Деснянка** u (12); **Деснянське** u (12). Rijeke sa imenom Desna ³ svoj naziv vode od staroslovenskog деснъ (desna strana). Pritoka neke rijeke se gledala od ušća a ne od njenog izvora. Tako smo dobili imena lijevih pritoka kao desnih. U SM je selo Desovo u opštini Dolneni, oblast Pelagonija. KiM: selo Desivojce u opštini Kosovska Kamenica. U ALB je selo Десмира (4d, 266). CG: bratstvo Desne u Mainama po defterima iz 1521/ 23.g. Na mjestu sela Gornji Kokoti, Lješanska nahija, opština Podgorica, po defteru iz 1521.g. je bilo selo Desići. Po predanju koje je zapisano u obližnjem selu Bigor, ovo selo su osnovali Malonšići. Međutim, livada koja je ovdje upisana 1523.g.nosila je naziv Luško Polje, što nas upućuje na Lužane. Poznato je i da je Lješanska nahija dobila ime po Lješnjanima, stanovnicima grada Lješa i njegove okoline koji su naselili ovaj predio. Prezime Des (Desi) u Ulcinju i Kotoru u XIII vijeku, u Ulcinju 1363-1380. Prezime Desić, selo Vukovci, opština Zeta. U BiH su sela: Desin Selo u opštini Trebinje, Dusina u opštini Zenica; rudarsko mjesto Dusina kod Fojnice. Lokacije gradova Desnika i Kotora iz Porfirogenetovih spisa su ostale nepoznate. SRB: selo Desić kod Šapca. Lokacije pobrojanih toponima označavaju i put kojim su se kretali, odnosno naseljavali Godinjani.

~ Naselje **Драчи** u oblasti (6), **Драчівщина**, naselje u oblasti (12). U SM su sela Драчевца u opštinama: Studeničani (oblast Skoplje) i Demir Karija (Vardarska oblast). U ALB: Драчова (5c); Драшовица (3b, 5b, 268); Драч (2a, 3a); Драчевы Каль (203, 234); Драчовица (5c, 234); CG: srednjovjekovna župa Драчевца je, pored primorskih župa Risna, Konavala i Žrnovice, pripadala Travuniji. Nalazila se iznad Herceg Novog. BiH, sela Драчевца u kotarima Mostar i Čapljina, 1910.g.

~ Naselje **Дубровиця** u oblasti (2), (4); **Дубрівка** u (3) **Дубравка** u (4), (16); **Дуброва** u (4); **Дубриничи** u (7); **Дубровине** u (15); rijeke **Дубрівка**, pritoke Opira i Sviča. BUG, sela: Dubrava u oblastima Blagoevgrad, Loveč i Dobrič; Dubravka u oblasti Vidin, Dubravica u oblasti Trgovište. KiM: selo Dubrava u opštinama Dečani, Istok, Kačanik, Suva Reka. U BiH: Dubrava, srednjovjekovna župa u Zahumlju (Humu); Dubrovnik, stari srednjovjekovni grad u srednjoj Bosni, do danas sa neutvrđenom lokacijom; selo Dubrava u opštinama Kalinovik, Čajniče, kotaru 1910.g; Radmilovića Dubrava, kotar Bileća 1910.g.; selo Dubrave u opštinama Kiseljak, Živinice, Jajce, kotarima Fojnica, Brčko, Glamoč, 1910.g.; Donje i Gornje Dubrave u kotaru Tuzla 1910.g.; selo Dubravnice, opštine Konjic, Čapljina, Neum, Zavidovići. Selo Dubravine, kotar Visoko 1910.g.; selo Dubravica, kotari Čapljina, Srebrenica, Travnik, 1910.g. U Hrvatskoj: Dubrovnik, grad na Jadranu sa bogatom istorijom, centar čuvene Dubrovačke Republike. Do sada prvi otkriveni pisani pomen prezimena Medojević je u dubrovačkim zapisima iz 1348.g. Bio je to Vitcho Medoievich, upisan kao član bratovštine Sv.Spasa u Dubrovniku ⁴. Za njim je čitav niz građana Dubrovnika sa ovim prezimenom, jedan sa porijeklom iz sjeverne Albanije. Nekoliko je i trgovaca, koji su se zatekli u rudarskim mjestima Srbije i Bosne ⁵. Više o toponimu Дубровиця u članku "Naseljavanje predjela Podgorice i doline Zete sa istočne strane".

~ Naselja **Яблуниця** u oblastima (8), (9); rijeka **Яблуниця**, pritoka Brustjuranke u oblasti (7). BUG: selo Jablanica, Sofijska oblast; Jablanica, rijeka u oblasti Pernik; Jablanica, grad u oblasti Loveč. U SM je Jablanica selo kod Struge i ime planine (Jugozapadna oblast); postoji i

Jablanička reka. U ALB: Ябланица (1d, 3d, 232-233, 325). U srednjovjekovnoj oblasti Altin (danas najvećim dijelom u Albaniji), rijeka Jablanica se ulivala u Ribnicu (danas Erenik u Metohiji). BiH: Jablanica je naselje i opština u Hercegovini, na lijevoj obali Neretve, u blizini Konjica. SRB: Jablanica je okrug na jugoistoku sa centrom u Leskovcu; Jablanica, pritoka Južne Morave; rijeke Jablanica i Obnica čine Kolubaru; sela Jablanica su na padinama planine Jastrebac i na Zlatiboru, opština Čajetina.

~ Naselje **Язи** u oblasti (4). U CG: Jaz, uvala i plaža kod Budve.

~ Naselje **Коновали** u oblasti (19). Srednjovjekovna župa Konavli, pored ostalih primorskih župa: Risna, Žrnovice i Dračevica, pripadala je Travuniji. Uvriježeno je mišljenje da su Konavli dobili ime po mreži kanala iz rimskog doba. Dubrovački kovač Bogavec Medojević, rodом iz Konavala, pominje se 1404.g.sa okloparom Matijom rodом iz Peruđe ⁶. Pošto se i u Kotoru Medojevići pominju kao kovači i zanatlije raznih drugih djelatnosti, očekivano je zaključiti da su te vještine morali naslijediti iz ranijih vremena, vjerovatno donešenih iz prapostojbine gdje je to bilo razvijeno. Malo je poznato da su Anti veoma dobro savladali preradu metala, drvodjelstvo i mnoge druge vještine, što je opisano u III glavi ove knjige.

~ Naselje **Коштуля** u oblasti (10). U ALB: Коштан, Коштяни (232). U CG: Košljun, naziv brda u Budvi i na jadranskim ostrvima mogao bi biti slovenskog, umjesto latinskog porijekla, kako to tvrdi Petar Skok. Pominje se i kao bratstvo u Mainama, u defteru iz 1521/23.g. U BiH: ostaci starog grada Koštuna se nalaze u Dabrici, opština Berkovići. Izgrađen je na brdu koje se uzdiže iznad kanjona rijeke Radimlje. Ne zna se pouzdano ni kada je izgrađen, ni kada je napušten. Arheolog Đuro Basler je pretpostavljao da je Koštun izgrađen oko 535.g, kada je ovo područje ponovo došlo pod vizantijsku vlast. Tada je izgrađeno nekoliko strateških punktova nedaleko od Neretve, među kojima je, moguće, bio i Koštun; u nekim krajevima Hercegovine se za kamen kaže i koštulja.

~ Naselje **Крамарщина** u oblasti (14); **Крамарка** u (16); **Крамаренки** u (14); **Крамари́вка** u (20). "Kramar" je riječ preuzeta od Sasa. U njemačkom jeziku je označavala trgovca sitničara (u Dubrovniku je to bio prlabuč a tek od 1470.g.se pojavljuje naziv kramar). Zanimanje kramar se ustalilo tek po propasti države Nemanjća. Najintenzivniji karavanski saobraćaj se odvijao kroz Sandžak i bio od izuzetne važnosti, sve do 1878.g. Glavni transporteri, pa i finansijeri takve radinosti, bili su kramari. Imali su puno obaveza: preuzimanje robe, prenos, čuvanje. Ako je put bio nebezbedan, lično su pratili karavan uz angažovanje janjičara. To nijesu bili kiridžije kako to objašnjavaju neki neistoričari ⁷. U CG: prezime Kramer u Kotoru i Dobroti. U BiH su sela: Kramari (opština Trnovo i kotar Konjic, 1910.g.), Kramer Selo (opština Rogatica). Kramarić je prezime u Hrvatskoj.

~ Naselje **Кривошиї** u oblasti (10); **Кривошиїнци** u (11), **Хутори-Кривошиїнецькі** u (10), (ukr.hutor = salaš). U CG: Krivošije, visoravan iznad Risna u Boki Kotorskoj i naziv tamošnjeg plemena, najvjerovatnije nastalo po imenu predjela.

~ Rijeka **Куна**, pritoka Tismenicke Bistrice u oblasti (4). **Кунин**, naselje u (4). **Куна**, naselje u oblasti (10). U SM: selo Kunovo, opština Gostivar, oblast Polog. U ALB: Кунова (5b, 232). U BiH je selo Kunovo u opštini Foča. U Hrvatskoj: Kuna, selo na Pelješcu, postojbina ponatog hrvatskog slikara Celestina Mata Medovića (9 kuća Medovića u selu Kuna, 4 kuće sa prezimenom Medo u Stonu). Selo Kuna je i u Konavlima. Kuna, do skoro naziv novca u Hrvatskoj. Krzno od kune: srednjovjekovno sredstvo plaćanja. Više o ovom toponimu u članku "Naseljavanje predjela Podgorice i doline Zete sa istočne strane".

~ Naselje **Кустичи** u oblasti (1). U CG: prezime Kustić u Kotoru i Budvi, 1650.g. U Hrvatskoj je to prezime na ostrvu Pagu.

~ Naselja **Кут,и** u oblastima (1), (4), (5), (6), (8), (9), (10), (11), (12), (13), (15), (16), (17), (18), (19), (20), (21), (24); **Кутин** u (2); **Кутянка** u (2), u opštini Ostrig i oblasti (5); **Кутиска** u (5); **Кутківці** u (6); **Кутки** u (6); **Кутці** u (8); **Кутьківка** u (20); rijeka **Кутянка** u (5). Kutin je naselje u Rumuniji. BUG, sela: Kutovo, u oblasti Vidin; Kutina, u oblasti Sofija (kroz ovo selo protiče Kutinskata reka koja se uliva u Iskar). KiM: selo Zakut u opštini Podujevo. ALB: Кутка (4c, 239). CG: Kuti je selo u Boki Kotorskoj, opština Herceg Novi; Kuti, selo u Gornjem Polimlju, opština Andrijeвица; Kuta je selo u srednjovjekovnoj župi Gračanica, opština Nikšić; Kuta je dio sela Čeva, opština Cetinje; Kuta je lokalitet kod sela Godinja u Crmnici, poznat po poznorimskim grobovima. Katunar Kriča se zvao Jaroslav a njegov otac Kuta. Kuti su jedan od sinonima kretanja Godinjana. BiH, sela: Kuti u Dabarskom polju (ispod Kuskog Osoja), opština Bileća; Kuti u opštini Sokolac i kotarima Rogatica i Kupres, 1910.g.; Kuti-Livač, kotar Mostar, 1910.g; Kuta i Kutine u opštini Kalinovik; Kuta, opština Foča; Kute, u opštinama Prozor-Rama i Gornji Vakuf; Kutina, opština Ravno i kotar Trebinje, 1910.g; Kutanja, opština Donji Vakuf. SRB: Kutinska reka, pritoka Nišave. Hrvatska: Kutina je grad u Moslavini.

~ Naselje **Лопатичі** u oblasti (3); **Лопатин** u (4), (10), (12); **Лопатів** u (9); **Лопатинці** u (10); **Лопатинка** u (10); **Лопатні** u (12); **Лопатки** u (24); rijeka **Лопатник**, pritoka Pruta u (9). SM, sela: Lopate, opština Kumanovo (Sjeveroistočna oblast); Lopatica, opština Prilep (oblast Pelagonija); Lopatička reka. ALB: Лопати (4c, 304). CG: Lopate, nekadašnje selo iznad Maina, pomenuto u kotorskim aktima kao postojbina kotorskog kovača Đona Medojevića; Lopate, selo između Lijeve Rijeke i Veruše. Da su se u tom selu obavljali kovački radovi potvrđuje lokalitet Kovačev Laz; Lopate, lokalitet u selu Mrke, Piperi (opština Podgorica). U BiH su sela: Lopata u opštini Kreševo i kotaru Foča, 1910; Lopatice, u kotaru Livno, popis iz 1910.g.

~ Naselje **Любинь** u oblasti (2); **Любині** u (4); **Любінь (Малий)** u (4); **Любінь (Великий)** u (4). Великий Любінь je jedno od najstarijih banja i sanatorijuma za kardiološke bolesti u Evropi. BUG, sela: Ljubljen, oblast Plovdiv; Ljubljen u oblasti Trgovište. U SM: prigradska sela Ljubini i Ljubanci, grad Skoplje; selo Ljubaništa (Ljubani), opština Ohrid (Jugozapadna oblast). KiM, sela: Ljubište, opština Vitina, Ljubenić, opština Peć, Ljupče (Gornje i Donje), opština Podujevo, Ljubinja (Gornje i Donje), opština Prizren. U ALB: Лубани (82, 91, 267, 301); Юбани (1b, 266, 267, 301); Лубин (4c); Любоня (5d, 266, 302, 304). U BiH: Ljubinja, grad u Hercegovini; sela: Ljubina u opštinama Vogošća (kanton Sarajevo), Ilijaš, Foča; Ljubnići, opština Ilijaš; Ljubnić, opština Bugojno; Ljubinići, kotar Visoko, 1910.g.; Ljubunci, kotar Prozor, 1910.g.; Ljubunčić, kotar Livno, 1910.g.

~ Naselje **Любомирка** u oblasti (2), (10), (15), (17); **Любомирівка** u (16), (18). U BiH: Ljubomir, srednjovjekovna župa sjeverno od Trebinja, pomenuta u barskom rodoslovu. Centar župe je bio u gradu Vrpolju; selo Ljubomir, opština Trebinje. Danas je Ljubomir⁸ predio koji se takođe nalazi sjeverno od Trebinja. U središtu je Ljubomirsko polje. Selo Posvori je u jugoistočnom dijelu a u njemu lokalitet Medovina. Na sjeverozapadnom dijelu polja je selo Domaševo a "predio sa njivama i livadama" se zove Medovina. Jedno od zaselaka su Podi, toponim koji često prati Godinjane.

~ Naselje **Любша** u oblastima (4), (8); **Любешка** u (4); rijeka **Любша**, pritoka Teterewa. BUG: selo Ljubnica, Sofijska oblast. KiM, sela: Ljubuša, opština Dečani; Ljubište, opština Vitina. ALB: Любовша (4d, 304). CG: prezime Ljubiša u Paštrovićima. Obično se smatra da su došli iz okoline Ljubinja (Hercegovina), po čemu i prezime. Stjepan Mitrov Ljubiša je pisao da su Paštrovići naseljavani u dva navrata. Prvo je bilo slovensko a drugo iz Stare Srbije. U ovom drugom se vjerovatno radilo o stočarima, odnosno Vlasima koji su se tu zadržali na zimskim

staništima. BiH, sela: Ljubogošta, kotar Sarajevo, Ljubišići, kotar Bileća, 1910.g. SRB: selo Ljubiš i rijeka Ljubišnica na Zlatiboru. Ljubeš, selo kod Aleksinca.

~ Naselja **Лјута, е**, u oblastima (7), (19); **Лјутка** u (1); rijeka **Лјутиця**, pritoka Stira u (1); **Лјутинка**, pritoka Strije u (4). BUG: Ljutica je tvrđava koja je bila u funkciji od IV do XIV vijeka u oblasti Haskovo, ispod Rodopa; selo Ljutovo je u oblasti Blagoevgrad. SM: Ljut Dol, rijeka j/i od grada Vinice; Ljutica je rijeka u Jugoistočnoj oblasti; Ljutačka Reka, u Istočnoj oblasti. CG: Ljuta je selo i rijeka kod Dobrote, opština Kotor. Ona je bila i otoka nekadašnjeg jezera koje se nalazilo u selu Jezer u Ćeklićima; Ljutica je bratstvo u naselju Ovtočići, Crmnica, opština Bar; lokalitet Ljuteza je u selu Dupilu, Crmnica; Ljuta je selo a Ljutica rijeka koja se uliva u Taru u opštini Kolašin; selo i predio Lutovo je u Bratonožićima, opština Podgorica. U defteru iz 1485.g., bilo je upisano u nahiju Piperi kao selo Lutova. U BiH su sela: Ljuta, opština Konjic i kotaru Bjelemić, 1910.g.; Ljuti Dolac u opštini Široki Brijeg; Ljuti Do u opštini Berkovići; Ljutava u kotaru Višegrad 1910.g.; rijeke Kalinovačka i Konjička Ljuta, pritoke Neretve. U Hrvatskoj: Ljuta je selo i rijeka u Konavlima.

~ Naselje **Мацьки** u oblasti (3); **Мацьківці** u (6), (14); **Мацевичі** u (6). CG: po predanju, bratstvo Macan, Macanović je iz Cavtata ili Herceg Novog, odakle su se naselili u Dragovoljice kod Nikšića, i sjevernije.

~ Naselje **Медин** u oblasti (5); **Мединівка** u (3); **Мединя** u (8). CG: prezime Medin u selu Čami Dolu, u Paštrovićima, Budva. Nosioci su haplogrupe I2>I-PH908. Čami Do je dobio ime po Čamićima iz Ćeklića ili Čamasima iz Ulcinja (pominju se 1416.g.). Moguće da se radi o istom porijeklu prezimana. Istraživanje nas dovodi do etničke grupe koja živi u priobalnom dijelu Epira, Čamerije. Pripadnik etničke grupe Čami (alb. Çamë, grč. Τσαμηδες) sa prezimenom Čelo je nosilac haplogrupe J2b M205, one koju imaju i Godinjani. Prezime Čelo je interesantno iz razloga što su ga imala dva domaćina u bratstvu Medojevići, u selu Maine iznad Budve, po defterima iz 1521/23.g. Više o prezimenu Čelo u nastavku, pod "Челно-Федоровка". U BiH su sela: Medini, opština Bugojno, Medanići, kotar Gacko, 1910.

~ Naselja **Міжгір'я** u oblastima (1), (6), (8); **Межигір'я** u (4), (5); **Межигори** u (4); **Межигір** u (6); **Межигірка** u (10), (13). U BiH je selo Međugorje u Hercegovini, opština Čitluk. Pominje se u kotaru Ljubuški 1910.g.

~ Naselje **Микуличі** u oblasti (1) i u oblasti (11). U CG: Mikulić se kao prezime pominje u Kotoru 1420.g. Pominju se i na Cetinju, okolini Budve, Ulcinja, Skadra, Grblju, Bjelicama, Kosijerima, ali i u Peći na KiM i u oblasti Žumberak u Hrvatskoj. Velji i Mali Mikulići su visovi u Piperima. BiH: Milićević i Dedijer pišu da su Mikulići vrlo razgranat rod u zapadnoj Hercegovini. Daljim porijeklom su iz Dalmacije. U selu Rakitno, opština Posušje, smatraju se starosjediocima.

~ Naselje **Милятин** u oblasti (2), u opštini Ostrig, **Милятичі** u oblasti (4). SM: selo Miletkovo, opština Đevđelija, Jugoistočna oblast. CG: prezime Miletić u Kotoru 1335.g., u Bjelošima, Čevu, Crmnici, Paštrovićima, Boki Kotorskoj. Do sada testirani imaju haplogrupe: E, G, I2. S; prezime Milat u Kotoru, porijeklom sa ostrva Hvara; Milatovići u Mainama, upisani u turske deftere 1521/23.g. Do sada testirani Milatovići imaju haplogrupu I2.

~ Naselje **Мировичі** u oblasti (1). CG: Mirovići su stari rod u selu Mircu (između Njeguša i Kotora). Pominju se u Ugnjima (opština Cetinje), Budvi, Cetinju, Buljaricama (Paštrovići). Mirovića ima širom Srbije, ali i u Hrvatskoj. Vjerovatno su nosioci različitih haplogrupa. Testirani Mirović iz sela Tomaševo, Bijelo Polje pripada haplogrupi R1b.

~ Naselje **Мишів** u oblasti (1); **Мишівське** u (10); **Мишине** u (12). BUG: Mišovska reka, pritoka Breznične reke u Pirinskoj Makedoniji. CG: prezime Miš, poznato od XIV vijeka.

Pominje ih Nakićenović u Grblju. Prezime Miš i Mišević postoji duž Crnogorskog primorja i u Ćeklićima. Pomenutim prezimenima je moguće pridružiti i neke od Mišića, koji su se iskazali kao nosioci raznih haplogrupa: R1a, I2a, E. U BiH su sela: Miši, kotar Livno, 1910.; Mišići, u opštini Milići i 1910.g. u kotaru Vlasenica; Miševići, u kotaru Čapljina, 1910.

~ Naselje **Мишурин Рир** u oblasti (16). CG: prezime Mišura u Kotoru i Budvi. Prezime Mišurović u selu Balabani, opština Zeta.

~ Naselja **Млини** u oblastima (3), (8), (12), (14). Mlini, selo u opštini Župa Dubrovačka, Hrvatska.

~ Rijeka **Неретва**, pritoka Zapadnog Buga u oblasti (1). BiH: Neretva, rijeka u Hercegovini. Srednjovjekovni trg Drujeva (sada Gabela) na donjoj Neretvi se prvi put pominje 1186.g. Od 50 većih trgovaca koji su tu obavljali poslove u periodu 1401-1404.g., pominje se i Pavliško Medojević⁹. Nedaleko je selo Desne, istovjetno pominjanom bratstvu u Mainama u defterima iz 1521/23.g. Ako se ovome doda da je tada u Mainama postojalo i bratstvo Medojevići, možemo zaključiti da je dio Mainjana naselio i područje donje Neretve.

~ Naselje **Омельне** u oblasti (1). Pretpostavka je da se kod ovog toponima na Balkanu početno slovo "o" izgubilo. U BUG je selo Meljane, oblast Montana. Na KiM: brdo Meljanica sjeverno od Kosovske Mitrovice, gdje se nalazi selo Mažići, značajan toponim u kretanju Godinjana (više u knjizi Насељавање..., str.123 i u ovoj knjizi, glava V, dio "U Mainama i Paštrovićima"). U CG: naselje Meljine u opštini Herceg Novi. U BiH su sela: Podmeljine u kotaru Čajniče 1910.g.; Meljine u opštinama Sokolac i Kreševo, kao i kotaru Sarajevo 1910.g.

~ Naselje **Опачичи** u oblasti (11). U CG: Opačić, prezime u Meljinama, Herceg Novom i Budvi. U Hrvatskoj: Opačići u Dalmaciji i Lici.

~ Naselje **Пилиповичи** u oblasti (3) i u oblasti (11). CG: prezime Pilip - Pilipi, evidentirano u Kotoru u periodu 1289 - 1420.g.; prezime Pilipović i kao Ivković u selu Krajnji Do, Ćeklići, opština Cetinje. Ovo prezime je srpsko i hrvatsko na tromedi Bosne, Like i Dalmacije. Ima ga i u Slavoniji.

~ Naselje **Пласковщина** u oblasti (14). U CG: Plasonjić, prezime u Herceg Novom. U Hrvatskoj: Plasković, prezime u okolini Dubrovnika.

~ Naselje **Плиска** u oblasti (5); **Плисків** u (10); **Плиски** u (12); **Пліснїяни** u (5); rijeka **Плиська**, pritoka Unavi u (11). U BUG je istorijski grad Pliska u oblasti Šumen, prijestonica Prvog bugarskog carstva. U CG: Pliskač, prezime u Paštrovićima, Pliska u Pljevljima, Plisković, kao prezime je zabilježeno u Kotoru 1503.g. U BiH: Pliska, prezime u Vakufu.

~ Naselja **Поди** u oblastima (20), (23), (24); **Поди (Гречані)**, **Поди (Червоні)** u (16); **Подише** u (12); **Подове** u (24). ALB: Под, Пода (5d, 224). CG: selo Podi u opštinama Herceg Novi i Bar; selo Poda u Srednjem Polimlju, opština Bijelo Polje i na padinama Lovćena, opština Cetinje. U Podima kod Herceg Novog su trag ostavili Medovići. Više u ovoj knjizi, glava V, dio "Boka Kotorska". U BiH: selo Podi, kotar Bileća, 1910; selo Poda u opštinama Jablanica, Gacko i Goražde. Primjetno je: svuda tamo gdje imamo tragove Godinjana.

~ Naselje **Русовичи** u oblasti (1). BUG: Ruse, oblast. SM: Rusinovo, selo u opštini Berovo, Istočna oblast. CG: bratstvo Rusovići u selu Kuti kod Herceg Novog, selili se po Boki Kotorskoj. U selu Babunci na Luštici su potomci Dapka koji je u XVI vijeku doselio iz okoline Skadra. BiH: selo Rusanj, kotar Čajniče, 1910.g.

~ Rijeka **Свинарка**, rijeka, pritoka Luge u oblasti (1) pritoka Irpinja u (3), pritoka Revuhe u (13), pritoka Male Vise u (15); pritoka Kajnare u (15); **Свинотопка**, pritoka Gnjiлог Tikiča u (13); **Свинківка** pritoka Kolomaka u (14); naselje **Свинарка** u oblasti (13), **Свинарі** u (20). Ukr.svinac=olovo. BUG: selo Svinarski Dol u oblasti Gabrovo. SM, sela: Sviništa, opština

Ohrad (Jugozapadna oblast), Svinjište u opštinama Kičevo (Jugoistočna oblast) i Bitolj (oblast Pelagonija). KiM: selo Svinjare, opština Kosovska Mitrovica. CG: selo Svinjišta u Gornjem Grblju, opština Budva. BiH: sela Svinjarevo u opštinama Kiseljak i Visoko (opširnije u knjizi Насељавање..., str. 341); Svinjašnica, opština Zavidovići; Svinjarevo, kotar Fojnica, Svinjarevac, kotar Bijeljina, Svinarina, kotar Mostar, 1910. SRB: sela Svinjište u opštinama Kuršumlija i Preševo.

~ Naselje **Стариця** u oblastima (11), (20); **Старовичи** u (11). ALB: Старичани (5d, na 3 mjesta); Старова (4b, 4d, 239); Староец (2c, 3c, 239, 285). U CG: prezime Starović zabilježeno u kotorskim zapisima. SRB: Starica, planina iznad Majdanpeka, Srbija.

~ Naselje **Суботци** u oblasti (15); **Суботівка** u (10); **Суботцівська** u (15). BUG: selo Subotkovci, oblast Gabrovo. CG: prezime Subotić u Boki Kotorskoj i u Brčelima, Crmnici, Čevu (Cetinje). BiH: prezime Subotić u selu Vrba kod Gacka. Do sada testirani imaju haplogrupe: I2a i E1b. SRB: grad Subotica.

~ Naselja **Хочин,е** u oblastima (2), (3); **Велика** i **МалаХайча** u (3); **Хочева** u (11); rijeka **Хочева**, pritoka Tetereva u (11). Na KiM su sela: Hoča (Velika i Mala) u opštini Orahovac, Hoča u opštini Prizren. U BiH: grad Foča se izvorno zvao Hoča; selo Hočevo u kotaru Foča, popis iz 1910.g.

~ Naselje **Челно-Федоровка** u oblasti (14). **Челбурда**, naselje u oblasti (24). BUG, sela: Čelnik u oblasti Jambol, Čelopek u oblasti Vraca, Čelopečene u oblasti Dobrič, Čelopeč - Sofijska oblast; grad Čelopečene je u oblasti Sofija; prezime Čelov, zabilježeno je u Panagjurište 1860.g., regija Sredna Gora; ime Čelo, predstavlja skraćeno ime od imena Čeledin. SM, sela: Čelopeci i Čelopečki Rečani u opštini Kičevo (Jugozapadna oblast), Čelopek u opštinama Staro Nagoričane i Brvenica (oblast Polog), Čaloševo u opštini Veles i Čelevec u opštini Demir Kapija (Vardarska oblast); Čeloica je sjeverni dio planine Dobra Voda, iznad Kičevske kotline. KiM: selo Čelopek u opštinama Lipljan i Peć. U ALB: Челиград (4b, 258, 287). U CG: Prezime Čelo u Mainama, u bratstvu Medojević, po defterima iz 1521/ 23.g. Prezime se pojavljuje i u etničkoj grupi Čami, nastanjenj u priobalnom dijelu Albanije i Grčke. Govore posebnim narječjem albanskog jezika i predmet su čestih sporova između ove dvije države. Testirani Čelo (albanski Čelo) je nosilac haplogrupe J2bM205, iste koju posjeduju i Godinjani. Ovim saznanjem se pojačavaju pretpostavke iz knjige Насељавање..., gdje je, osim puta kojim su Sermezijani iz Pelagonije došli do teritorije današnje sjeverne Albanije, pomenut i onaj koji je išao prema jugu Albanije; Čelobardo je seoce iznad Sv.Stefana, opština Budva. Nalazi se na nekadašnjoj teritoriji Maina i očito je dobilo ime po Čelima; prezime Čelović, u Budvi kao starosjedioci, u Risan (Boka Kotorska) po predanju došli od Trebinja, neki u obližnje Kamenare, kasnije kao Metkovići. BiH: Čelić, varošica i centar opštine u Semberiji, selo Čelina u opštini Konjic, Čelopek u kotaru Zvornik, Čeljevo u kotaru Čapljina, Čelebić u kotaru Livno, 1910. SRB: prezime Čelo u selima Sočice, Kaluđerovići (opština Priboj), Repci (opština Pljevlja, na granici sa opštinom Prijepolje). Mrkonjić (Tanasije Pejatović)¹³² je na prostoru tromeđe (CG, BiH, SRB) "pronašao" više prezimena, sada tamo većinom nepostojećih, koja mogu biti veoma interesantna za istraživanje kretanja Godinjana. Među njima su Medojevići, Čeli (Čeli), Ostojići, Mažići..., sva ona se pojavljuju i u selu Maine po popisu iz 1521/23.g. Više u knjizi, glava V, dio "U Mainama i Paštrovićima", knizi Насељавање..., str.251-261. Tema je posebno obrađena u članku "Zagonetno naseljavanje tromeđe Bosne i Hercegovine, Crne Gore i Srbije".

~ Naselje **Чучеве** u oblasti (2). KiM: selo Čečevo u opštini Zubin Potok. CG: Čučeva, raniji naziv župe koju je činila Budva i predio iznad tog grada. Ova župa je u XI vijeku pripadala Radoslavu, sinu dukljanskog kneza Vojislava. Smatra se da je oblast Čevo bila ljetnja ispaša

stanovnika ove župe. Dolaskom Vlaha Ozrinića na Čevo, u tursko vrijeme se formiralo starocrnogorsko pleme – Ozrinići. Župa Čučeva, selo Maine i Čevo su detaljno opisani u knjizi "Насељавање...", str.243-263 jer su veoma značajan trag Godinjana. BiH: Čučevo Brdo (1.091 m), vrh na planini Grmeč. Hrvatska: Čučevo, vrh planine Papuk (854 m), u blizini manastira Pakra, između Pakraca i Požege u Slavoniji. U blizini je i rijeka Bistrica, toponim koji se pojavljuje od Ukrajine, preko Bugarske, do prostora bivše SFRJ (vid.pojam "Бистриця" u knjizi, glava I, dio A).

~ Naselje **Шегини** u oblasti (4). Prezimena Šegon i Šegotić zapisana u Kotoru, Šegan u Hrvatskoj i Bosni.

~ Naselje **Шпилъ** u oblasti (19). U CG: Špiljari, malo selo iznad Kotora i ispod sela Žanjev Do. U BiH: selo Spiljani, opština Konjic.

~ Naselje **Шуми** u oblasti (10); **Шумани** u (12); **Шумилів** u (10). U BUG su sela: Šumata u oblasti Gabrovo, Šuma u oblasti Sofijska. U SM: selo Šum, opština Struga, Jugozapadna oblast. U BiH: Šuma, jedna od oblasti u Hercegovini, slijede Površi i Zupci.

Топоними у Бугарској којих нема у Украјини

Sl.2. Мапа Бугарске по областима. Области су: Видин (1), Монтана (2), Враца (3), Плевен (4), Велико Търново (5), Русе (6), Силистра (7), Добрич (8), Софийска област (9), област София (10), Перник (11), Кюстендил (12), Благоевград (13), Ловеч (14), Габрово (15), Търговище (16), Разград (17), Шумен (18), Варна (19), Пазарджик (20), Пловдив (21), Стара Загора (22), Сливен (23), Бургас (24), Смолян (25), Кърджали (26), Хасково (27), Ямбол (28). Izrada: Miloš Medojević.

~ **Гръблевци**, selo u oblasti Gabrovo (15). ALB: Грбелеш (3b, 215). CG: Grbalj, primorska oblast. BiH: selo Grbavci, kotar Zvornik, 1910.g.; selo Grbavica u kotarima Jajce i Brčko, 1910.; Grbavica, dio Sarajeva.

~ **Зеленика**, selo u oblasti Gabrovo (15). U CG: naselje Zelenika, opština Herceg Novi, Boka Kotorska.

~ **Каменари**, selo u oblasti Veliko Trnovo (5). U SM: selo Kamenjane, opština Bogovinje, Pološka oblast. U CG: Kamenari, naselje u opštini Herceg Novi, Boka Kotorska.

~ **Конуш**, село u oblasti Plovdiv (21). **Конуш**, село u oblasti Haskovo (27). U CG: Kanjoš, prezime u Paštrovićima 1441.g., kasnije Kanjošević. S.M.Ljubiša u svojim djelima pominje Kanjoša Macedonovića.

~ **Мазарачево**, село u oblasti Ćustendil (12). KiM: село Mazrek, opština Prizren. U CG: prezime Mazarak u Grblju, po predanju porijeklom iz SM.

~ **Мокрен**, село u oblasti Sliven (23). U CG: Mogren, lokalitet kod Budve, poznata plaža.

~ **Свети Влас**, град u oblasti Burgas (24). Sv.Vlaho, od X vijeka zaštitnik grada Dubrovnika, poslije Sv. Srđa (više u knjizi "Насељавање...", str. 276-277).

~ **Хума**, село u oblasti Razgrad (17). U SM: Huma, село u opštini Đevđelija, Jugoistočna oblast. Pripada oblasti Meglen (Meglenski Vlasi, više u knjizi, dio V, pod "Мџлене"). BiH: Hum ili Zahumlje, srednjovekovna kneževina koja se prostirala približno od rijeke Neretve do grada Dubrovnika, sa pripadajućim zaleđem i ostrvima; sela Hum u opštinama: Trebinje, Foča, Bugojno; Hum je brdo kod Mostara; село Humi, kotar Mostar, 1910. Više o ovom toponimu u članku "Naseljavanje predjela Katunske i Riječke nahije sa istočne strane".

Toponimi u Sjevernoj Makedoniji kojih nema u Ukrajini i Bugarskoj

Sl.3. Karta statističkih oblasti Sjeverne Makedonije (izvor: Wikipedia)

~ **Лера**, село, opština Bitolj, Pelagonijska oblast. U BiH: Leri, bratstvo u istočnoj Hercegovini.

~ **Монн**, село, opština Đevđelija, Jugoistočna oblast. U CG: ovo ime asocira na mogući prvobitni naziv sela Maine kod Budve, pomenutog po Sermezijanima. Moin se nalazi u blizini meglenskog sela Sermenin, za koje se smatra da je zaostali trag Sermezijana u SM. Meglen je u knjizi pomenut među bugarskim toponimima, Sermenin među makedonskim.

Toponimi na Kosovu kojih nema u Ukrajini, Bugarskoj i Sjedernoj Makedoniji

~ **Бећић**, село, opština Vučitrn. U CG: naselje Bečići u Paštrovićima, opština Budva; prezime Bečić.

~ **Вележа**, село, opština Prizren. U ALB: Велеша (2c, 227, 322); Велешањ (4b, 227, 3229; Велешеса (2c, 227, 241, 322); Велешна (4b, 227). U BiH: planina Velež u Hercegovini.

~ **Вокша**, село, opština Dečani. CG: bratstvo Vukša u selu Maine, turski popis iz 1921/23.g. Više u knjizi Насељавање..., str. 254-255.

~ **Которе**, село, opština Srbica. U CG: град Kotor na Jadranu. U BiH: село Kotor u kotaru Varcar-Vakuf; село Kotorac u kotaru Sarajevo, 1910.g.

~ **Mažić**, село, општина Kosovska Mitrovica. ALB: село Маже(и)ца у Debarskoj Malesiji је записао Jastrebov ¹⁰. У CG: братство Mažić у селу Maine, турски попис из 1921/ 23.g. По првом попису, код Mažićа је уписана баštина Medojević. Maršić из села Mali Ostros у Krajini је са haplogrupом J2bM205. Више о овом презимену са више верзија, у knjizi, глава V, под "U Duklji" и у knjizi Насељавање..., стр. 257-258. У SRB: Mažićи, село у општини Priboj. У BiH: Mazić, насеље у општини Novi Grad, кантон Сарајево; Mažićи, насеље у котару Bosanski Petrovac, 1910. У Hrvatskoj: село Maršićи у области Žumberak.

¹ Iza albanskih toponima u zagradi su slova i brojevi koji se odnose na mapu, sastavni dio knjige: Афанасиј М.Селищев, Славянское население в Албании, София 1931,Список славянских топографических названий в Албании 337-352.

² Јефто Дедијер, Билећске Рудине, СЕЗ V, СКА, Београд 1903.

³ Osim ovih rijeka sa imenom Десна, то су и притоке Pahre, Guslice, Bele, Vjazme, Najbe (Русија), као и Kamenice и Morave (Чешка). Десна је и име zaseoka и два села у Русији. Disna (bjelor. Дзісна́, lit. Dysna) је ријека, lijeва притока Западне Двине која тече кроз Bjелорусију. Disna иштиче из језера истог имена у Litvaniji. Такође, и град истог имена је на њеном ушћу.

⁴ Илија Синдик, Дубровник и околина, Насеља и порекло становништва, књ.23, СКА, Београд 1926, 222 (preuzeto из knjige: Konstantin Jireček, Die Romanen in den Städten Dalmatiens während des Mittelalters II, Wien 1904).

⁵ Андрија Веселиновић, Дубровачко мало вијеће о Србији (1415-1460), САНУ, Београд 1997.

⁶ Dragan Roller, Dubrovački zanati u XV i XVI stoljeću, JAZU, Zagreb 1951.

⁷ Богумил Храбак, Крамари у караванском саобраћају преко Санцака (1470-1720), Симпозијум: Сеоски дани Сретена Вукосављевића Х, Пријепоље 1982, 191-224.

⁸ Момчило Ћурић, Ономасика Љубомира, Ономатолошки прилози VI, Београд 1985.

⁹ Ђуро Тошић, Павловића дио Дријевске царине, Зборник са научног скупа: Земља Павловића. Средњи вијек и период турске владавине, Рогатица 27-29.06.2002, Српско Сарајево 2003, 235-246.

¹⁰ Иван Јастребов, Стара Србија и Албанија, Београд 2018, 443.